

- [Adverteren & Sponsoring](#)
- [Links Aziatische Tijger](#)
- [Contact](#)
- [Colofon](#)
- [Schrijven voor De Aziatische Tijger](#)

- **Stay Connected**



[Aziatische Tijger](#)

Nieuws, verhalen en opinies uit Zuidoost-Azië

- [Home](#)
- [Columns](#)
- [Reisverhalen](#)
- [Recensies](#)
- [Reportages & Achtergrond](#)
- [In beeld](#)
- [Selecteer een land ▼ »](#)

[Home](#) / [Japan](#) /

Dwarrelende bloesem, knipperend neonlicht, verhalen uit Tokio

6 juli 2017 / [0 reacties](#)

Reisleidster Caroline van Ommeren schreef een prachtig boek over de Japanse samenleving: *Dwarrelende bloesem, knipperend neonlicht*, verhalen uit Tokio. Ze stelt daarin vooral de maatschappelijke ontwikkelingen centraal, onder meer de gapende generatiekloof.



Een uitspraak van de minister van financiën, Aso baarde internationaal opzien. Hij had een rigoureuze oplossing voor het vergrijzingsprobleem van Japan bedacht. Hij deed zijn naam eer aan met een oproep aan hulpbehoevende senioren, met de woorden: 'Schiet op en sterf!' "De woede over zo veel respectloosheid was groot", concludeert Van Ommeren over deze politieke rel. "Voorzichtig aan gaan er nu stemmen op om helpende handen uit Zuidoost-Azië het land binnen te laten."

Tokio

Wie interviews met Van Ommeren over Japan leest, merkt dat zij een groot fan van Japan en ook Tokio is. Ze schroomt daarbij echter niet zich ook kritisch uit te laten. Onder meer over de milieuvervuiling, het verlies van contact met de natuur door de enorme verstedelijking. De vele protesten die er zijn tegen de verandering van de pacifistische grondwet en het gebruik van kernenergie. Van dit alles zie ik maar weinig terug in dit boek, maar dat geeft niet. Want het staat vol compacte, informatieve verhalen en leest als een trein. Ze schrijft over de mooie kanten van het land: zoals de eetcultuur, het enorme oog voor detail en de rijke historie. Daarnaast stelt ze vooral de problematische wijze waarop Japanners met elkaar samenleven centraal.



Generatiekloof

Huiselijk geweld is een probleem dat veel voorkomt in Japan. De kleine ruimte waarin mensen met elkaar moeten wonen draagt daar in grote mate aan bij. Maar ook de traditie dat hulpbehoevende ouders gaan inwonen bij hun oudste zoon. De schoondochter wordt dan belast met de zorg van haar schoonmoeder, schoonvader of beiden.

Van Ommeren: "In het moderne Japan neemt deze vanzelfsprekendheid sterk af. De schoondochter heeft nu vaker een baan en de zoon wil de lieve vrede bewaren. Ook zijn ouders staan niet te trappelen om samen te kruipen."

"Krantenartikelen over huiselijk geweld en moord en doodslag achter de voordeur bevestigen dat 'bruiden en schoonmoeders als hond en aap zijn.' Het is ook geen sinecure om met drie generaties opgepropt in een klein appartement te wonen. Statistieken over mishandeling, verwaarlozing en wederzijdse haatgevoelens liegen er niet om. Maar conform het confucianisme is 'respect' de lijm die de samenleving bindt."

Geen respect

Alleen lijkt er van het respect voor ouderen weinig meer over: "Door de vergrijzing, het tekort aan personeel en het hectische stadsleven wordt de verzorging van ouderen in toenemende mate door robots uitgevoerd, zowel fysiek als emotioneel. De xenofobe Japanse overheid vindt dat minder angstwekkend dan een versoepeling van het immigratiebeleid."

Examenhel

Ouderen voelen de druk van jongeren, maar omgekeerd is dit ook het geval. "Er moet gepresteerd worden, vanaf de kleuterschool tot en met het veeleisende voortgezet onderwijs. Tijdens de 'examenhel' is meer dan vier uur slaap een overbodige luxe, een verspilling van de schaarse tijd. De meeste jongeren werken keihard op school en toch klagen Japanners over de egoïstische, slappe jeugd van tegenwoordig."



Hikikomori

Veel jongeren, vooral jongens, knappen volledig af op deze grote maatschappelijke prestatiedruk. Naar schatting leven een miljoen jongeren achter de gesloten deuren van hun slaapkamer in het ouderlijke huis. "De verzamelnaam voor deze 'terugtrekkers' uit de maatschappij is *hikikomori*. Er zijn honderden studies, documentaires en publicaties over *hikikomori* verschenen. Vaak is het de oudste zoon uit een middenklasfamilie die bezwijkt onder de druk van de prestatie maatschappij, door faalangst of aan een gebroken hart." Ze slapen

overdag en komen de nacht door met manga, games en surfen op het internet.

Parasiet singles

De maatschappij wijst vaak met het vingertje naar de moeder. Uit bezorgdheid, schuldgevoel en schaamte voor de buitenwereld verzorgt ze het natje en droogje van haar zoon. In toenemende mate wordt het taboe beslecht en zoeken ouders hulp bij professionals en ervaringsdeskundigen in de buitenwereld. De auteur signaleert dat überhaupt veel 'oudere jongeren' tot ver na hun dertigste levensjaar bij hun ouders wonen. "Vaak betreft het jonge vrouwen die 'parasiet singles' worden genoemd. Ze hebben een baan, betalen nauwelijks of geen kostgeld en spenderen al hun yens aan kleding, cosmetica en reisjes."

Verhalen uit Tokio

Vervreemding en eenzaamheid zijn centrale thema's in *Dwarrelende bloesem, knipperend neonlicht*, maar ook menig ander boek over Japan. Verder verhaalt het boek op onderhoudende wijze over zeer veel andere uiteenlopende maatschappelijke verschijnselen. Onder meer schrijft Van Ommeren over drankgelagen, de geringe emancipatie op de werkvloer, het shoppen voor de elite, de deseksualisering van de samenleving, en hippe buurten voor zowel ouderen als jongeren in deze flitsende metropool.

Boekgegevens

Dwarrelende bloesem, knipperend neonlicht – Verhalen uit Tokio

Caroline van Ommeren

ISBN: 9789492190369

Pagina's: 208, € 16,50

Uitgeverij Kleine Uil, Groningen 2017

Aanbevelen 6



Share and Enjoy:



Nieuwste verhalen in categorie Japan



Kijken in de spiegel van de Japanse cinema